VELIKONOČNÍ PŘÍBĚH

nakreslila Lucie Lomová

KAPITOLA DEVÁTÁ

Odsouzení u Piláta

Rozzlobení kněží přivedli zatčeného Ježíše k Pilátovi, císařovu zástupci. Křivě Ježíše obvinili, že připravuje vzpouru, a chtěli po Pilátovi, aby ho za to potrestal. Pilátovi se zdálo, že Ježíš je čestný člověk, a nechtěl mít jeho smrt na svědomí. Vystoupil proto na balkon a zeptal se shromážděných lidí, jestli chtějí, aby ho propustil. Stejní lidé, co Ježíše před pár dny vítali ve městě, teď ale volali, ať ho ukřižuje. Pilát, který měl moc Ježíše zachránit, dal na přání lidí a odsoudil ho k smrti.

KAPITOLA DESÁTÁ

Jidášova smrt

Když Jidáš viděl, co Ježíšovi způsobil, uvědomil si, že zradil nevinného člověka. Svůj čin už napravit nemohl, chtěl tedy aspoň vrátit kněžím peníze, které za svoji zradu dostal. Jenomže kněžím stačilo, že se Ježíše zbavili, a Jidáš ani jeho peníze je už dál nezajímali. Jidáš peníze zahodil v chrámu a ze zoufalství se oběsil.

Tato kniha patří:

KAPITOLA OSMÁ

Ježíšovo zatčení

Najednou se v zahradě objevil zástup lidí s meči a holemi a s nimi Jidáš – učedník, který Ježíše zradil. Aby ozbrojenci věděli, koho mají zatknout, přišel Jidáš k Ježíšovi, nazval ho svým mistrem a políbil ho. Zástup ozbrojenců se na Ježíše hned vrhl. Ježíš se nebránil. Jeho učedníci ho opustili a utekli. Jeden z nich, Petr, dokonce zapřel, že by se s Ježíšem kdy znal.

VELIKONOČNÍ PŘÍBĚH

nakreslila Lucie Lomová

© Česká televize 2016
www.decko.cz/velikonoce

KAPITOLA PRVNÍ

Vjezd do Jeruzaléma

Ježíš se svými učedníky zamířil jednoho dne k Jeruzalému, cíli své cesty, aby tam společně slavili židovské Velikonoce. Když se blížil k městu, poslal dva učedníky, aby mu z nedaleké vesnice přivedli oslíka, a na něm pak pokračoval v cestě. Ostatní poutníci ho radostným voláním „hosanna“ vítali jako krále a kladli před něj na cestu palmové větve. Kněžím se to nelíbilo, proto Ježíše napomínali, aby ten povyk utišil.

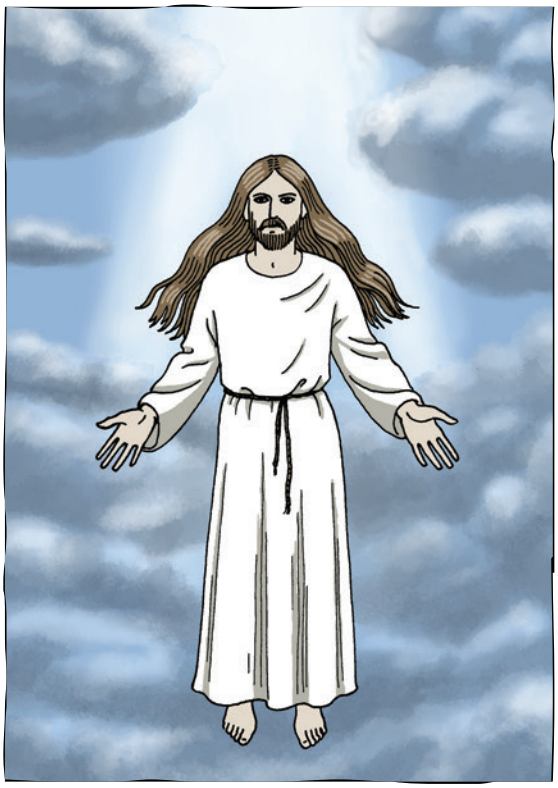

KAPITOLA JEDENÁCTÁ

Křížová cesta

Vojáci Ježíše na Pilátův rozkaz zbičovali. Pak mu nasadili na hlavu korunu z trní, do ruky mu dali hůl, bili ho a posmívali se mu: „Buď zdráv, židovský králi!“ Nakonec mu vrátili jeho šaty a vedli ho na popraviště na místo zvané Golgota. Doprovázelo je mnoho lidí. Ježíš vlácel na zádech těžký dřevěný kříž a několikrát pod jeho vahou upadl, proto vojáci přinutili jiného člověka, aby nesl kříž místo něj.

KAPITOLA SEDMÁ

Getsemanská zahrada a pochybnosti

Po večeři odešli do zahrady, kde se chtěl Ježíš modlit k Bohu. Své učedníky žádal, aby na něj počkali a zůstali vzhůru. Pak poodešel stranou, padl na zem a prosil Boha, aby ho ještě zachránil. Nakonec se ale přes všechen strach a pochybnosti o rozhodl. Vezme na sebe všechny hříchy světa, jako by je spáchal sám, a vykoupí je vlastním živote. Když se vrátil k učedníkům, uviděl, že zatím usnuli. Vzhůru nezůstal ani jeden.

KAPITOLA SEDMNÁCTÁ

Následné události

Během následujících čtyřiceti dnů se Ježíš svým učedníkům několikrát zjevil a vyprávěl jim o Božím království. Nakonec před jejich zraky vystoupil k nebi a ztratil se jim z očí. Deset dní poté, během svátku letnic, když byli všichni učedníci spolu, přihnal se prudký vítr a s ním plameny. Každý z plamenů se dotkl jednoho z nich a najednou jejich řeči rozuměli i cizinci. Od té doby mohli plnit veliký úkol, který od Ježíše dostali: chodit světem a získávat pro jeho učení nové učedníky a národy, dokud se sám Ježíš nevrátí na zem.

KAPITOLA DRUHÁ

Vyhnání z chrámu

Po velkolepém přivítání dojel Ježíš k chrámu a vstoupil dovnitř. Vypadalo to tam jako na tržišti – všude plno stánků, prodavačů a kupujících. Ježíš se rozčílil a zvolal: „Tento chrám má být místem modlitby. Vy jste z něj udělali doupě lupičů!“ Zpřevracel stánky se zbožím a všechny obchodníky z chrámu vyhnal. Potom začal uzdravovat chromé a nemocné. Lidé žasli nad jeho činy. Až na kněze, kterým vadilo, jaké nadšení Ježíš budí, a tak začali přemýšlet, jak se Ježíše zbavit.

KAPITOLA DVANÁCTÁ

Ukřižování vedle zločinců

Když došli na popraviště, přibili vojáci Ježíše ke kříži a ten vztyčili mezi kříže s dvěma odsouzenými zločinci. Nad Ježíšovu hlavu nechal Pilát umístit nápis „Král židů“. Kolem se sešla spousta lidí. Byla tam i Ježíšova matka a další ženy, které Ježíše oplakávaly. Jiní se mu naopak posmívali a ptali se, proč nezachrání sám sebe, když je Božím synem? Vojáci mu dávali pít zkažené víno a lo-sovali, kdo si nechá jeho šaty. Ale Ježíš se modlil k Bohu: „Otče, odpusť jim, vždyť nevědí, co činí.“ Přestože byl ještě den, zemi zahalila tma. Po nějaké době Ježíš naposledy hlasitě vykřikl a zemřel.

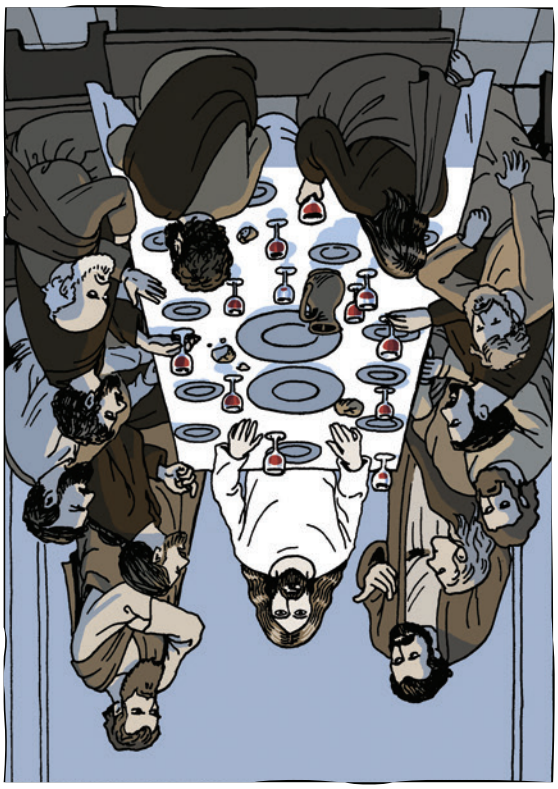

KAPITOLA ŠESTÁ

Poslední večeře

Ježíš a jeho učedníci se ten den sešli k večeři. Připravili pečeného beránka, jak bylo o svátku zvykem. Ježíš při večeři řekl, že mezi nimi sedí jeden, který ho zradí. Učedníci se dívali jeden na druhého a každý se obával, jestli nemá na mysli právě jeho. Pak Ježíš všem podal kousek chleba, který nazval svým tělem, a dal napít vína, které nazval svojí krví. Stejný zvyk měl navždy připomínat jejich poslední společnou večeři a učení, které Ježíš lidem předával.

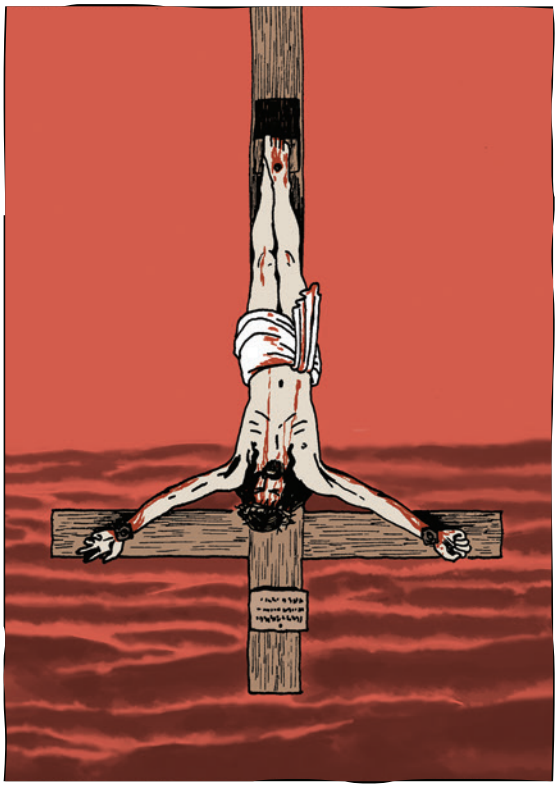

KAPITOLA ŠESTNÁCTÁ

Ježíš se zjevuje učedníkům

Když se kněží dozvěděli od vojáků, kteří hlídali Ježíšův zapečetěný hrob, co se stalo, zaplatili jim spoustu peněz, aby tvrdili, že během hlídky usnuli a že tělo někdo ukradl. Ježíšovi učedníci se v tu dobu schovávali, protože se báli, že by mohli být souzeni jako jejich učitel. Vtom se mezi nimi objevil sám Ježíš – na těle měl rány, ale byl živý. Jeden z učedníků jménem Tomáš, který zrovna nebyl s ostatními, tomu nevěřil až do chvíle, kdy se Ježíš objevil znovu a Tomášovi řekl: „Že jsi mě viděl, věříš. Blahoslavení, kteří neviděli, a uvěřili.“

KAPITOLA TŘETÍ

Ježíš učí a vypráví

I další den přišel Ježíš do chrámu a vyprávěl různé příběhy, které měly lidem pomoct v rozhodování, jak se chovat, když chtějí žít dobrý život. Večer se s učedníky vrátil za město. Tam jim řekl, že musejí být vytrvalí a nesmějí přestat věřit v jeho učení. Slíbil jim, že se jednou vrátí a odmění ty, kdo mu dali najíst, když měl hlad, a napít, když měl žízeň. Učedníci mu nerozuměli. Ježíš jim proto vysvětlil, jak to myslí: každý dobrý skutek prokázaný jinému člověku je jako dobrý skutek prokázaný jemu samotnému.

KAPITOLA TŘINÁCTÁ

Pohřeb

Když Ježíš zemřel, přišel jeden z jeho učedníků jménem Josef za Pilátem a požádal ho, aby mohl odnést a pohřbít Ježíšovo tělo, které nesmělo podle židovských zvyků zůstat na kříži do soboty. Dostal povolení a šel s ním za vojáky, kteří tělo hlídali. Jeden z vojáků bodl Ježíše kopím do boku a zasáhl jeho srdce, aby se ujistil, že je opravdu mrtvý. Pak dovolil Josefovi tělo sundat. Josef zabalil Ježíšovo tělo do čistého plátna, uložil ho do skalního hrobu a vchod zavalil velkým kamenem.

KAPITOLA PÁTÁ

Jidáš u kněží

Jidáš byl jedním z dvanácti Ježíšových učedníků. Doprovázel ho na cestách, poslouchal kázání a viděl na vlastní oči mnoho zázraků, které Ježíš učinil. Přesto se Jidáš rozhodl, že Ježíše zradí. Přišel ke kněžím, kterým byl Ježíš trnem v oku, a slíbil jim, že za třicet stříbrných dovede na místo, kde budou moct Ježíše snadno zatknout.

KAPITOLA PATNÁCTÁ

Prázdný hrob

V neděli brzy ráno se k Ježíšovu hrobu vydaly ženy s vonnými mastmi a oleji, aby se postaraly o Ježíšovo tělo, které bylo v pátek pohřbené ve spěchu. Najednou země zaduněla a kámen bránící vstupu do hrobu se odvalil. Stráže hrůzou utekly a ženy spatřily anděla, který jim řekl: „Ježíš zde není, byl vzkříšen.“ Když to ženy uslyšely, běžely to povědět Ježíšovým učedníkům.

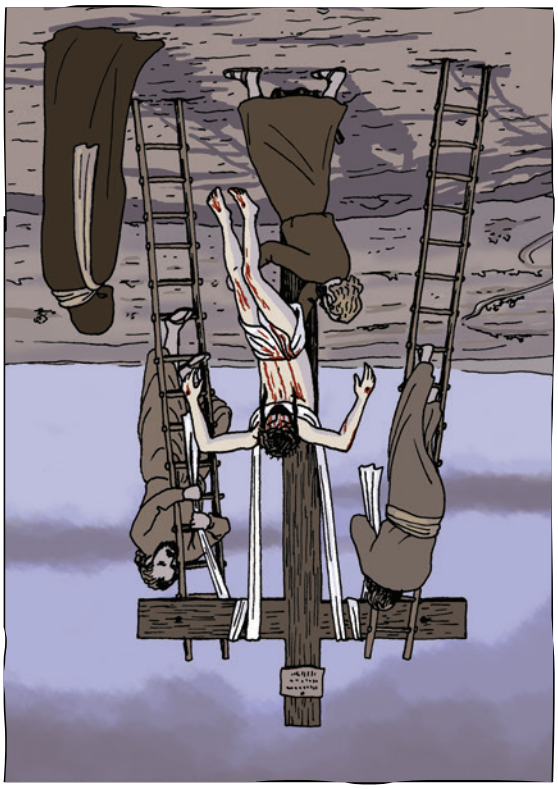

KAPITOLA ČTVRTÁ

Pomazání v Betanii

Dva dny před Velikonocemi seděl Ježíš s učedníky v domě svých přátel Marie, Marty a Lazara. Najednou k němu Marie přistoupila a pomazala mu hlavu vzácným olejem. Učedník Jidáš se na ni rozzlobil, že mohli raději drahý olej prodat. Ale Ježíš se ženy zastal. Vysvětlil, že Marie poznala význam jejich setkání a svým činem uctila Ježíše jako krále a zároveň ho připravila k pohřbu.

KAPITOLA ČTRNÁCTÁ

Smutek a pláč

Nastala sobota, židovský den odpočinku. Ježíšovo tělo leželo ve skalním hrobě. Ale kněží, kteří ho nechali odsoudit k smrti, pořád nebyli spokojení. Ježíš totiž předpověděl, že po smrti vstane z mrtvých, a tak se kněží báli, že Ježíšovi učedníci jeho tělo ze skály vynesou, někde ho schovají a budou mezi lidmi rozhlašovat, že se stal zázrak. Vypravili se proto za Pilátem. Pilát, který se také obával nepokojů, proto rozkázal vojákům, aby šli s kněžími k hrobu a dobře ho hlídali. Když došli na místo, umístili na zavalený vchod pečeť. Vojáci pak u hrobu zůstali a kněží se vrátili ke svým svátečním povinnostem.